

[Lannung.]

non, hvor den danske presse gav et billede, der ingeniende svarede til, hvad der var fremme i mange andre blade; så vidt jeg husker f. eks. Neue Zürcher Zeitung, Manchester Guardian, og Washington Post måske også. Det ville være betydningsfuldt, om man i en sådan situation havde et mere all round materiale til bedømmelse af den pågældende begivenhed.

Med hensyn til de handelspolitiske problemer hilser jeg med tilfredshed, at forhandlingerne mellem frihandelsområdet og Finland er resulteret i fuld enighed om udkast til en aftale, og at den endelige stillingtagen nu beror på den finske regering. Forhåbentlig bliver resultatet positivt, og det skulle glæde os, om også mulighederne for Islands tilslutning på et eller andet tidspunkt kom til at foreligge, sådan at hele Norden var samlet i frihandelsområdet. Jeg vil i denne sammenhæng beklage, at det ikke lykkedes at få hovedsædet lagt i København.

Vi har i det radikale venstre fortsat fuld tillid til, at regeringen til enhver tid gør, hvad der er muligt, for at der snarest kan skabes et større handelsforbund mellem de seks og de syv. Det mere formelle: navnet toldunion eller frihandelsområde kan ikke være afgørende, når blot realiteten bliver frihandel indadtil, selvfølgelig omfattende acceptable vilkår, også for landbruget, og lave tariffer udadtil.

Jeg henstiller, at regeringen alle vegne, hvor der er mulighed derfor, vil gå ind for luftens frihedsprincipper, både fordi de er rigtige i sig selv og i pagt med en fri udvikling, som kun kan tjene alles velforståede interesser, og fordi de er af vital betydning for vor verdensomspændende skandinaviske luftfartskoncern. Lufttrafikken er i stadig rivende udvikling verden over, og det vil på denne baggrund være særlig beklageligt, om Den tyske Forbundsrepublik, der på handelens område er fortalende for en fremadskridende frigørelse, i lufttrafikken skulle gå den modsatte vej og ind for flere restriktioner ved beskæring af luftens frihedsprincipper.

Jeg kan i øvrigt tiltræde de af den højtærede udenrigsminister om markedsspørgsmålene fremsatte synspunkter; det gælder også bemærkningerne om OEEC og OECD.

Vi må lægge vægt på, at der nås til, at de europæiske medlemmer i OECD stadig kan gennemføre et samarbejde om deres særlige europæiske problemer og interesser, og jeg beder om, at den højtærede udenrigsminister vil være opmærksom på dette spørgsmål — jeg er i og for sig sikker på, at han er det, men jeg lægger vægt på at sige, at vi andre tillægger det stor betydning. Vi er enige i, at en frigørelse af handelen med landbrugsprodukter selvfølgelig må høre med til den nye organisations opgaver.

Hvad angår planerne for det nye OECDs parlamentariske forsamling med repræsentanter for alle 20 lande, hvori Europaforsamlingen skal blive kernen, må det efter vor opfattelse nøje overvejes, hvad Danmark kan være med til, og hvad vi ikke kan være med til under hensyntagen til demokratiske synspunkter og Europarådets grundlæggende bestemmelser om respekt for demokrati og menneskerettigheder — jeg tænker her specielt på forholdet til styret i Spanien, ligesom vi modsætter os, at Spanien optages i NATO. Så længe Spanien ikke har et styre, der respekterer demokrati og menneskerettigheder, bør der ikke være noget militært eller politisk makkerskab med Francos fascistiske diktatur, hvad der ville virke kompromitterende for det vestlige samarbejde. Dette synspunkt må vi også tage hensyn til under vore overvejelser om det spørgsmål, jeg lige har nævnt.

Hvad angår Europarådet, er tiden nu efter 10 års dagen inde til en statusopgørelse og revision, hvoraf der bør drages de nødvendige konsekvenser. Lige så sikkert som det er, at der gøres et praktisk betydningsfuldt, omend ret upåagtet arbejde i kommissionerne under Europarådet, lige så sikkert er det, at Europarådet i øvrigt er blevet noget af en skuffelse og bliver det i stigende grad, hvis der ikke sker reformer til styrkelse af organisationen.

Europarådets nugældende forfatning og dertil knyttede arbejdsform og kompetencefordeling var fuldt anvendelig som en forsigtig begyndelse i den første periode, men tiden er nu inde til alvorlig overvejelse af forbedringer med deraf følgende styrkelse af organisationens stilling og effektivitet, hvis ikke man skal se den blot fortsætte efter inertiens lov og langsomt sygne hen.